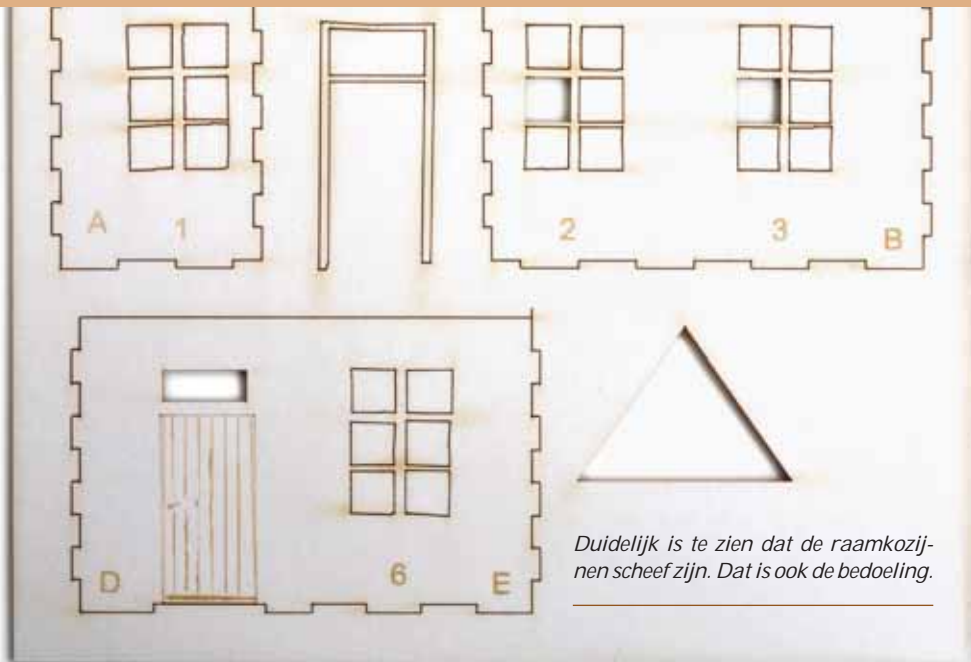

Dorpshuis Izenberge van Aumo

Len de Vries

Sfeer op de dorpsstraat

je bij mij niet veel meer fout doen en al ras ging de conversatie over zangbalkjes, Weissenborns, oude Martin *herringbones* en de voor- en nadelen van Braziliaans palisander.

Het werd duidelijk een gezellige middag en ik wist Hugo een kitje af te troggelen met de belofte het zo snel mogelijk aan een gedegen onderzoek te onderwerpen.

Het huizenassortiment van Aumo is niet groot en de meeste huizen zijn duidelijk van Belgische afkomst en eventueel wel te gebruiken op een modelbaan die in Limburg gesitueerd is. Dit dorpshuisje riep direct nostalgische herinneringen op en is zondermeer op een Nederlandse baan te plaatsen. Bijgevoegd is een losse houten garage die natuurlijk niet noodzakelijkerwijs tegen dit gebouwtje geplaatst hoeft te worden.

Onderdelen bestaan uit laser gesneden gekleurd karton. Witmetalen dakgoten zijn bijgeleverd, evenals een printje met LED-verlichting en twee fraaie in messing gegoten deurlinken.

Scheef ontworpen

Mijn eerste gedachte bij het zien van de wanden was "de ramen zijn scheef". Dat zijn ze ook daadwerkelijk en ze zijn gebaseerd op een bestaand gebouw waar ook niet alles recht loopt. Dit leidde uiteindelijk tot een poging alles nog schever te krijgen, waarover later meer.

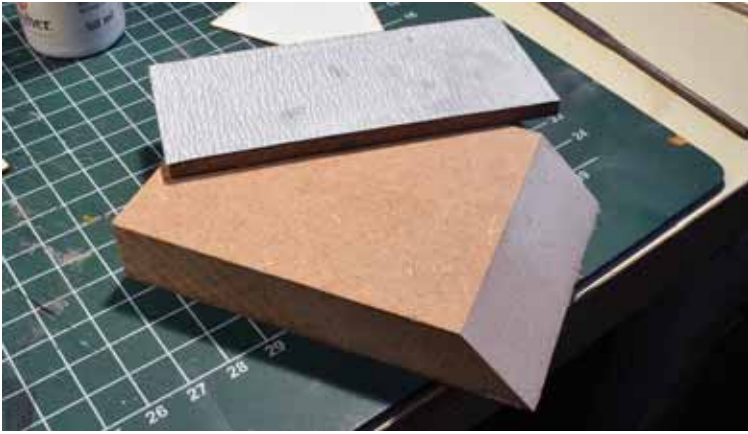
De onderdelen zagen er netjes uit, de handleiding is duidelijk en voorzien van veel foto's en weinig tekst. Enigszins mysterieus is een bijgevoegd blokje MDF dat onder een hoek

Dit soort huisjes stond in het Brabantse dorpje waar ik opgroeide in de dorpskern rond de grote lindeboom. Destijds woonden er nog schilderachtige, stokoude dorpelingen in de scheefgezakte woningen. Soms werden ze gebruikt als winkeltje. Favoriet bij de dorpsjeugd was de speelgoed en soepwinkel van Mie Sloe, een voor mijn gevoel minstens tweehonderd jaar oude moppermevrouw, die scherp in de gaten hield wie haar domein binnenliep met zijn twee stuivers zakgeld.

Fabrikanten willen op een beurs nog wel eens standruimte met meerdere middenstanders delen om zo de kosten te drukken. Toen ik tijdens Eurospoor in de stand van EloTrack was om de nieuwe NS 1500 te fotograferen vielen mij enkele modellen op die in een vitrine stonden te pronken.

Er werd een praatje met eigenaar Hugo gemaakt en het bleek dat hij behalve producent van modelspoor accessoires ook *luthier* is.

Voor normale mensen: gitaarbouwer. Dan kun

Links: Het meegeleverde blokje MDF en een plaatje hout waar nr 400 schuurpapier op gelijmd werd om het recht schuren te vergemakkelijken. Rechts: Het schuren van de wanden.

Links: De kozijnen werden met wat dunne bruine verf gewassen om ze ouder te laten lijken. Rechts: Alle wanden hebben nokjes die ook nog eens netjes passen

van 45 graden afgezaagd is. Ook daar kom ik later op terug. De pannendaken zien er echt oud uit en ik heb ze niet vervangen door gegoten pannendaken, omdat die te netjes zijn. Goed voor een nieuwbouwhuis zoals recent beschreven in deze pagina's, maar minder voor een eeuw oud verzakt pantoffelhuisje. De nokvorsten lopen echt rond. Geen idee hoe die met een lasersnijder gemaakt zijn, maar mooi zijn ze wel.

De ontwerper geeft aan dat het model met secundelijm en Titebond in elkaar gezet kan worden. Titebond wordt eigenlijk alleen gebruikt door instrumentbouwers omdat het hard opdroogt. In tegenstelling tot houtlijm, dat altijd een beetje flexibel blijft. Titebond is bij Aumo te bestellen.

Aan de slag

Je kunt met een kit twee dingen doen: gewoon in elkaar zetten en het daarbij laten, of proberen er iets persoonlijks van te maken. Laserkits zijn omdat ze van papier zijn wat moeilijker te schilderen dan kunsthars of plastic bouwdozen. In dit geval is het door het stevige materiaal geen probleem er een eigen draai aan te geven. In dit geval wilde ik proberen of het dak ook een beetje doorgezakt weergegeven zou kunnen worden. Wegens tijdgebrek heb ik geen interieur gebouwd, ik ben ook niet van plan een toekomstige baan van verlichte huisjes te voorzien. De LED-verlichting werd dan ook niet gebruikt.

De onderdelen laten zich gemakkelijk verwijderen van de draagvellen en voor je het weet heb je het karkas in elkaar zitten. Enig echte kritiek betreft de glaslatten, die hadden van mij iets dunner gemogen. De bedoeling is dat de zijden van de buitenwanden onder een hoek van vijfenvertig graden afgevlind moeten worden. Oh jee ingewikkeld...

MDF

Het blokje MDF is bedoeld om de wanden netjes onder vijfenvertig graden af te kunnen schuren of vijlen. Onderdelen van papier of karton kun je insmeren met secundelijm, ze

worden dan heel stevig en zijn gemakkelijk te schuren. Als test werd een aantal wanden ingesmeerd met secundelijm, een aantal niet. Het karton is van dusdanige kwaliteit dat het uiteindelijk weinig uitmaakte. Het schuren was maar weinig werk en de naden zijn echt heel netjes geworden. Weer iets nieuws geleerd.

De achterzijde: de wanden kregen een eerste laag verf bestaande uit Tamyia XF-02 flat white en een drupje XF-56 flat earth. De keukendeur werd houtkleurig.

Ramen

Er is geen doorzichtig plastic meegeleverd voor de ramen. De rommeldoos bracht de oplossing. Ik vond nog wat gedrukte gordijnen en die werden achter het glas gelijmd. Er is overtrekpapier meegeleverd voor vitrage. Ik heb nog even met het idee gespeeld om de kozijnen groen te schilderen, maar met de luiken naast te ramen leek mij dat te wild te worden. De kozijnen bleven dus wit.

De wanden werden geschilderd met Tamiya XF-2 flat white en drupje XF-56 flat earth. De verf werd nat-in-nat op de wanden gemengd met de intentie om de ze wat gehavend en doorslagen door het vocht uit te laten zien.

Het (doorgezakte) dak

Aangezien de ramen scheef in de gevel zitten werd besloten om te pogen het dak er ingezakt uit te laten zien. De hoek van het dak is precies negentig graden en dat kwam mooi uit. Ik kon een flinke balsa balk in de nok lijmen. Met een mesje werd de bovenzijde ingesneden met de bedoeling hier de dakplaten tegenaan te lijmen. Op zich is het niet eens zo'n slecht idee om een balkje in de nok te lijmen; er zijn slechts twee versterkingen om de dakplaten te ondersteunen.

De dakplaten waren echter zo stevig dat ze zich gewoonweg niet in elkaar lieten duwen.

Glas en gordijnen op hun plaats gelijmd.

Een grove vijl werd gehanteerd en na een paar minuten had het huisje wel een doorgezakt dak.

Het korte dak werd geplaatst en de schoor-

steen in elkaar gelijmd. De schoorsteen kreeg nog een afdekplaat en een plastic pijpje. Dat vond ik mooier. Hierna gingen de nokvorsten er op.

Linksboven: Een nokbalk gemaakt van balsa hout werd aan de bovenzijde wat ingesneden om een doorgezakt dak te maken. Rechtsboven: Elastieken houden de dakplaten tijdens het drogen bij elkaar. Linksonder: De nok werd met een grove vijl bewerkt. Rechtsonder: Het doorgezakte dak. Nokvorsten en schoorsteen komen later.

Links: Voor het korte dak werd ook een balkje in de nok gelijmd. De kartonnen driehoek is een slim hulpje om de dakdelen aan elkaar te lijmen. Op het grote dak zijn hiervoor zelfs markeringen opgenomen. Rechts: Naden werden met houtlijm weggewerkt

Links: De wanden van de schoorsteen dienen ook met behulp van het MDF-blokje passend gevijld te worden. Rechts: Een stukje karton en een eindje gesneden van een wattenstaafje werden op de schoorsteen gelijmd.

Dakgoten

Gelukkig heeft de fabrikant niet gepoogd kartonnen regengoten te laseren en zijn deze onderdelen in witmetaal gegoten. Ze moeten op maat gemaakt en in de juiste vorm gebogen worden en werden met superlijm op hun plaats gezet. Wat extra kloddertjes twee componentenlijm werden voorzichtig aan de onderzijde tussen dakgoot en wanden gedruppeld voor de stevigheid. Regenpijpen werden gebogen van meegeleverd messingdraad.

Links: Behalve de vensterbanken en de luiken zit alles nu op zijn plek en kan er geschilderd worden. Rechts: Hier en daar werden enkele dakpannen met verdund roodbruin aangetipt. Dakgoten en wanden werden ook nog geschilderd.

Vensterbanken en luiken op hun plek en een gegoten messing deurklink in de voordeur en het woonhuis was klaar.

Schilderwerk

Het dak werd verlevendigd door hier en daar een dakpan met verdunde Tamiya XF-64 red brown aan te tippen. Deze verf was heel, heel dun. Als je het er op smeert lijkt het eerst veel te donker, maar na droging is het effect tamelijk subtiel. Na nog wat verdund zwart dat van de schoorsteen naar beneden loopt was het dak klaar. De wanden werden nog wat viezer gemaakt, vooral de wanden aan de zij- en achterkant zien er nu oud en verweerd uit. De vensterbanken kregen een dry-brush behandeling met licht grijs en werden op hun plek gelijmd. De raamluiken plaatste ik alleen aan de straatzijde, ik vond ze te sjiek voor de achterzijde.

De garage

Een houten garage kan nog tegen het huis geplaatst worden. Het frame is in één stuk in hout gelaserd en moet met afzonderlijke planken bekleed worden. Daar ben je wel een uurtje of wat mee bezig. Om de garage iets steviger te maken werd

De wanden aan de achterzijde zijn wat minder netjes dan die aan de straatkant. Er zijn voldoende luiken bijgeleverd voor deze ramen, maar zonder vond ik mooier.

De deuren kregen extra versteviging van kartonnen strookjes.

Het frame van de garage is uit één stuk hout gelaserd, de bouwer dient hier losse planken op te lijmen. Voor de stevigheid werd een vloer gesneden van karton.

Om het interieur zichtbaar te houden blijven de garagedeuren open.

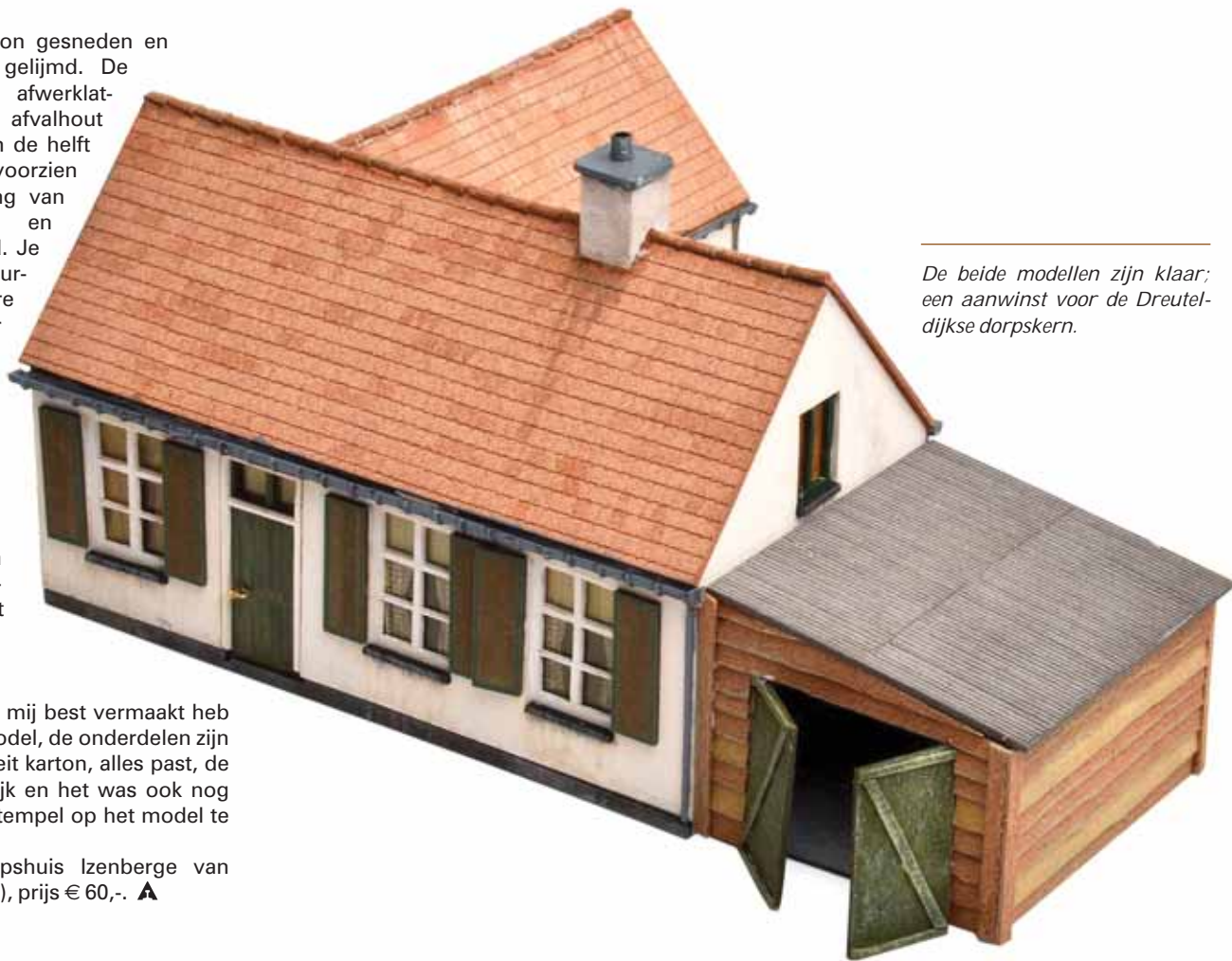
een vloertje van karton gesneden en tussen de wanden gelijmd. De hoeken kregen nog afwerklatten, gesneden van afvalhout en de deuren werden de helft dunner geschuurd, voorzien van extra versterking van kartonnen strookjes en olijfgroen geschilderd. Je kunt de garage natuurlijk ook op een andere plek gebruiken. Door de open deuren kun je nog net de fraaie balken textuur aan de binnenzijde zien. Ik heb het dakje nog niet vastgelijmd, misschien bouw ik hier wel de verlichting in. Kan ik nog wat extra rommeltjes en gereedschap kwijt in het schuurinterieur.

Scheef en tevreden

Ik moet zeggen dat ik mij best vermaakt heb bij de bouw van dit model, de onderdelen zijn van een goede kwaliteit karton, alles past, de handleiding is duidelijk en het was ook nog mogelijk mijn eigen stempel op het model te drukken.

Gebouwd werd Dorpshuis Izenberge van Aumo (www.aumo.be), prijs € 60,-. ▲

Foto's Len de Vries

De beide modellen zijn klaar; een aanwinst voor de Dreutel-dijkse dorpskern.